

Privé Domein 68 26.02.2010

DAVE DE LEEUW (1981)

Een kunstenaar komt op je weg. Ik ga nooit op zoek naar een kunstenaar. Je zult hem dan nooit vinden. Natuurlijk ben je wel bezig met kunst, je kijkt veel, je vergelijkt, je leest erover, bezoekt tentoonstellingen. En plots, toevallig is hij daar. Wat ik bedoel is dat je nooit iets kunt forceren, beschouw het als een kleine gift. Zoals een schaatser, bezig is met zijn training, een kunstenaar met schilderen geraakt de schaatser ineens in een soort flow, alsof het vanzelf gaat en zoekt de schilderende hand als vanzelf zijn weg alsof de schilder een intermediair is. Alles valt samen. Op het beste moment wordt de schrijver geschreven, de schilder geschilderd, de muziek neergedaald in de componist. Picasso zou zeggen: 'Ik zoek niet, ik vind'. Op zijn best vindt er wat Martin Heidegger in 'Der Ursprung des Kunstwerkes' zegt in het "Geschehenlassen een Sichfügen ofwel in zekere zin een Nietwillen" plaats dat vrijmaakt. Dat lijkt gemakkelijker gezegd dan gedaan. De kunstenaar geeft zich over aan zijn diepste existentie, wat geen uitkiezen is, maar gekozen worden. Het gekozen worden verbonden met de totale kunstenaar doet iedere kunstenaar (ook niet kunstenaars) anders zijn; laat een andere aspect van de waarheid zien die zeer verscheiden en toch één is.

Een kunstenaar kan niet anders schilderen dan wat hij is en binnen dat gegeven zijn weg vinden. Om 'op zijn weg' of zoals Cézanne dat zo mooi zei 'sur le motif' te blijven zal hij veel hobbels proberen te overwinnen; door niets je te laten afleiden, positieve en negatieve kritiek naast je neer leggen (ze kunnen beide gevaarlijk zijn), ploeteren, zwoegen, iedere keer opnieuw proberen, niet je ego voortdurend laten opspelen.....

Misschien kon van Gogh voor tijdgenoten niet schilderen of Jacques Brel niet zingen. Maar uiteindelijk is de gloed van hun diepste existentie, neergelaten in hun werk of stem, ingedaald in de harten van mensen.

Allemaal diepzinnige woorden die ik hier bezig en zelfs in zijn totaliteit niet volledig besef.

Ik kan genieten van een rijk geschakeerde kaleidoskoop van kunstwerken van diverse kunstenaars waarin ik mezelf herken.

Zo zag ik het werk van een jonge kunstenaar *Dave de Leeuw* tijdens de tentoonstelling 'd'RAW' in het Schunck Glaspaleis, een ruwe tekeningententoonstelling van de old school graffitikunstenaars en jonge graffitikunstenaars die geïnspireerd zijn door de oorspronkelijke kunstenaars uit New York en door onderling rivaliserende nieuwe kunstenaars.

Dave de Leeuw heb ik daar niet ontmoet tijdens de opening omdat ik er niet bij aanwezig kon zijn. Als ik voor het eerst het werk van een kunstenaar zie en ik raak vervolgens verward of word zenuwachtig weet ik dat ik het werk me boeit, dat ik open sta voor iets wat ik niet ken. Ik sta lang niet voor alles open. Zeker als ik bespeur dat het werk niet integer is.

Mag ik wel zulke zware taal gebruiken voor een jonge kunstenaar en dan ook nog een graffitikunstenaar waar zovelen hun bedenkingen tegen hebben. Juist wel. Ik wil hem zeggen dat ik in hem geloof, maar ook wil prikkelen niet van zijn weg af te gaan en door te gaan op de ingeslagen weg. Die weg vertoont heel veel 'eigens', is bijzonder.

Stom voetvolk, mixed media op doek, 70x100, 2009

Als je het werk van Dave de Leeuw op het eerste gezicht ziet denk je misschien al gauw aan plaatjesboeken of illustraties bij verhaaltjes.

Wat opvalt is de enorme lege, spierwitte, gessowitte ruimte rondom een voorstelling. Veelal een compacte voorstellingswereld, onze wereld teruggebracht tot sprookjesfiguren, carnavaleske figuren die een of ander feestje vieren. Binnen de beknopte voorstelling krioelt het van figuurtjes en zijn er tekeningen in tekeningen in voorstellingen te zien; balpen, fijne markers, potloden en pennen.

Dave de Leeuw werkt met acrylverf van diverse merken en met spuitbussen van de merken Belton Molotow en Montana Gold en Black wegens de lage druk en gebruikt hij skinny caps, kleine spuitkanaaltjes om de spuitstraal optimaal te kunnen controleren.

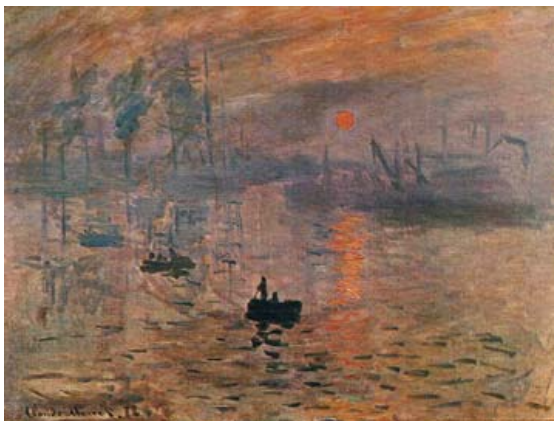
Ik ken niet veel kunstenaars waarbij de leegte zo'n grote rol speelt terwijl de voorstelling een compacte massa heeft. Voor Dave de Leeuw is het universum onbepaald en daarbinnen speelt zich op microniveau iets af dat grenzeloos uitgebreid kan worden. Ik vermoed dat daarom gedachten en gevoelens in tekeningen in tekeningen worden verbeeld. Het maagdelijke, het niet aangeraakte is voor Dave van groot belang, in het universum is alles mogelijk. Dave de Leeuw hekelt het vastomlijnde kader van veel kunstenaars. Zo vertelt Dave de volgende anekdote: " Ik herinner me nog dat ik rond mijn derde levensjaar de zon met viltstift op papier tekende als een ondefinieerbare gele vlek. Niet als een cirkeltje met lijntjes als stralen er omheen zoals andere kinderen dat deden. Er werd me gevraagd waarom ik de zon niet tekende zoals iedereen dat deed. Ik had door de felheid van de zon de echte vorm van het hemellichaam nooit begrepen en weigerde hem te tekenen zoals dat van me verwacht werd. Ik wilde de zon tekenen zoals ik hem kende. De andere kinderen begrepen dat. Het was een sociaal gebeuren, geen onderzoek naar het verbeelden van de zon." (1) "Stom Voetvolk" zou je zo kunnen lezen. Het is de kunstenaar die met nieuwe, andere oplossingen komt.

Papa fluit, mixed media, 80x120, 2009 (sold)

Bijzonder is dat zoiets als de zon als een vlek zien in je vroege jeugd doorspeelt in je latere ontwikkeling als kunstenaar.

Eigenlijk zou je Dave de Leeuw met zijn opvatting over de zon een impressionist kunnen noemen. Die beweerden in hun tijd precies hetzelfde. De zon doet de lijn verdwijnen, de hele wereld werd kleur.

Monet, Impression, 1872

Walter Leblanc, 1962 (Zero)

Cézanne bracht weer een herwaardering van de lijn zonder de verdiensten van de impressionisten teniet te doen, hij slaagde erin lijn en vorm en vlak te integreren door tere lijnaanrakingen ingebed in kleurmodulaties.

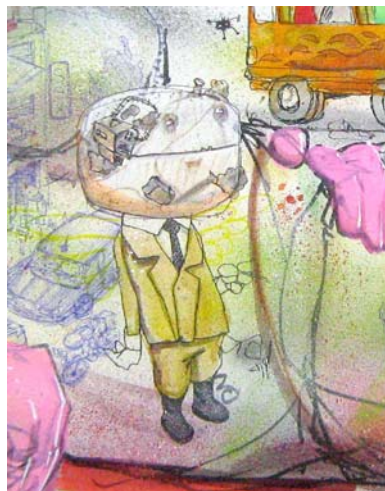
De lijn bij Dave de Leeuw is speels, losjes en het lijkt alsof de kleuren er transparant worden in geblazen.

Waarschijnlijk zal Dave de Leeuw zich kunnen vinden in de opvattingen van de Zero beweging uit het begin van jaren 1960: "Wit is het meest typerende symbool van Zero. Wit staat voor absoluteheid, totaliteit, het Zijn, het immateriële, het heilige... ....het wit van Zero is de grond van alle dingen en het symbool van een vrije onmetelijke ruimte waarin de sensibilliteit geboren wordt, groeit en ademt.(2)

Veel jonge kunstenaars uit de generatie van Dave de Leeuw zijn nauwelijks op de hoogte van de kunstgeschiedenis. Als ze al gebruik maken van kunstboeken is het meer in de zin van 'plaatjes' kijken en zien wat je ermee kunt doen. Desalniettemin al kijken ze niet meer terug in de geschiedenis toch waart die overal rond, maak je er deel van uit en kom je er niet vanaf. Ieder nieuw beeld dat gecreëerd wordt draagt laagjes tijdgeest en historie met zich mee. Iedere kunstenaar is een product van zijn eigen tijd, de cultuur waarin hij leeft, ofschoon door de globalisatie de verschillen wel minder groot zijn geworden.

G. Grosz, The Pillars of Society, 1926

Detail uit Papa Fluit

Dave de Leeuw: "Inspiratie is een groot woord waar je zuinig mee moet omspringen en alleen moet toekennen aan zaken die het verdienen. Zo is mijn vroegste fascinatie voor verbeelding geput uit het werk van striptekenaar Andre Franquin, hoewel deze een andere functie beoogde met zijn werk."

Dave de Leeuw vindt zijn ideeën op straat, strips, televisie, animatiefilms (hij maakt ze zelf), straatkunstenaars uit diverse landen, maar ook iemand als Maarten Toonder en Egon Schiele. Grote verschillen zijn geen uitzondering bij hem.

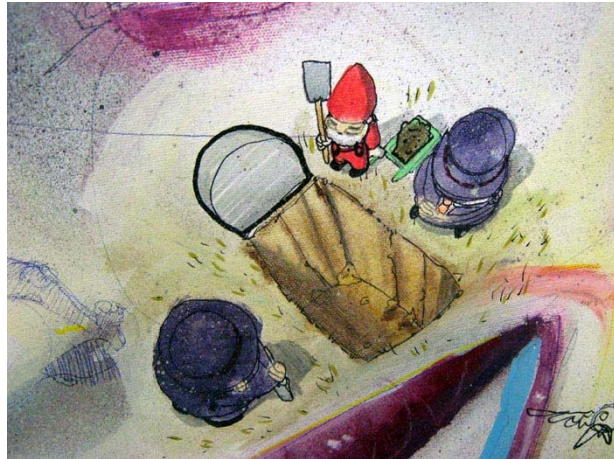

Dave de Leeuw, tekening op papier, 65x50, 2009
p.4

Egon Schiele, mixed media, 1915????

De werken van Dave de Leeuw ogen allemaal lichtig, alsof er een feestje gevierd wordt, westerse mensen vieren het hele jaar feestjes, maar de schijn bedriegt; er zit meestal een kritische ondertoon in veel van zijn schilderijen.

The Voyage, mixed media, 100x80, 2009 (sold) Detail

Hoe meer ik kijk en me verdiep in de werken van Dave de Leeuw des te meer valt me op hoe krankzinnig, eigenzinnig, vol mythen, onbewuste gevoelens, onbehagen in feestelijke kleuren en tragische ondertoon deze lichte schilderijen zich aan me voordoen.

'Surrealisme' opgetuigd in nieuwe kledij.

Alle werken hebben dubbele bodems, graven in onderbewuste gevoelens van de kunstenaar die tevens die van de toeschouwer openbaren.

In *'The Voyage'* zit de hoofdpersoon in het mandje onder de vlieger of ballon. Het is de kunstenaar (of uzelf), al drinkend en televisie kijkend, onderweg naar de dood. Het grote zwevend gezicht is de uitvergroting van de innerlijke roerselen van de kunstenaar, maar zou even goed uw gezicht kunnen zijn, ingekeerd, met stervende ogen en tragische mond, overvol aan gedachten op weg naar het einde. Een kabouter en twee doodgravers staan immers al klaar bij een graf. Zweeft links een laatste brief als afscheid? Het doek zit vol van verwijzingen die op velerlei manieren te interpreteren zijn.

'De Stropdas' staat er te lezen op een autobus, die boven op het dak een naakte vrouw vervoert die tussen haar dijen een ijskast omklemmt. Ze verkeert in doodsnood, heeft zichzelf met haar gouden ketting met kruis, seksuele uitbarstingen, consumptieve dwangneurosen zo ingesnoerd dat ze aan hebzucht, vraatzucht en ziekelijke gedachten stikt. De paus met het enorme grote kruis, gezien zijn houding zou het paus Johannes Paulus 11 kunnen zijn, zit in het bovenste gedeelte van de ijskast, maakt zelf ook deel uit van onze verstikkende materiële wereld, probeert ons toch nog een andere feestelijke wereld te tonen. Boven de ijskast zweeft een in blauwe balpen getekende engel die met rode oogjes alles daar beneden gade slaat. Ze heeft kennelijk de hulp ingeroepen van een vuurtoren.

p.5

De Stropdas, mixed media, 120x80, 2010

Detail

Gezien omstandigheden thuis is de opening en sluitingsdatum op zondag 28 maart van 14.30u – 17.30u Heikant 20 Deurne Graag van te voren even vermelden of u in de gelegenheid bent te komen.

U kunt ook een bezoek brengen vóór 28 maart nadat u een afspraak gemaakt hebt.

**Er zijn reeds verschillende werken verkocht.
Zie website: www.artpijnenburg.nl**